

større Beshæftigelse og Arbeidsfortjeneste, og den vilde, antager jeg, især give Husmændene en Fordel ved at anspore dem til at dyrke en Del af deres Jord mere som Have end som Mark. De vilde derved ikke blot faae en Indtægt af Kærne som Handelsvare, men de vilde ogsaa paa en anden Maade faae en Fordel for deres lille Bedrift ved den store Mængde af dem, som maa kasseres, fordi de ikke kunne henregnes til Handelsvarer af prima Sort, men kun forbruges som Foderstof hos Producenten selv. Naar man nu ser, at der foreløbig kun fremtræder tvende Hovedfabriker, vil man maaske indvende, at Fordelene ved Røeproduktionen ikke ville komme Andre til Gode end dem, der bo i den nærmeste Omkreds af disse Fabriker; men dertil vil jeg tillade mig at bemærke, at man neppe tager feil i at antage, at der, efterhaanden som Røedyrkingen vinder Indgang i Landets forskjellige Egne, ogsaa samtidigt dermed vil fremstaa mindre Røegier rundt om i Landet, enten anlagte af Privatmænd eller som Aktieforetagender eller paa anden Maade, og i disse Røegier vil den første kemiske Proces foregaa, hvorved Kærne gaa over til at blive Røesukker, som derefter kan forsendes til Raffinaderierne paa samme Maader, som disse nu modtage Kolonialsukrene. Ved disse mindre Røegier vil ikke alene Transporten blive betydelig lettere, men de ville ogsaa have en vesentlig Indflydelse paa Landets Agerbrug, idet den store Mængde Affald af Foderstoffer fra disse Røegier da vil kunne vende tilbage til Jorden og erstatte den de Kræfter, som Røedyrkingen har tilegnet sig. Jeg har i denne Vinter i de fleste af mine Aftentimer beshæftiget mig med at føre en stor Korrespondance om denne Sag, og ligesom jeg dermed har udsendt trykte Veiledninger til Folk i min Egn, saaledes ser jeg mig ogsaa i Stand til i dette Foraar at kunne i min Kreds uddele gratis en Del Frø til dem, der ville anstille Forsøg dermed. Da jeg imidlertid nu i Ferien var sammen med forskjellige af dem, med hvem jeg har korresponderet, mødte mig den Anskuelse: hvad det kunde nytte, at jeg og Flere opmuntrede til denne Dyrkning, naar Rigsdagen allerede havde taget Bestemmelse om gennem Beskatning ligesom at udsuge Saften af Frugten, endogsaa før Frøet var neblagt i Jorden. Overfor et saadant Røefornement kan man ansøge, at Lovforslaget jo ikke gaar den Vej, som man er gaaet i andre Lande, nemlig direkte at beskatte Raastoffet. Det maa imidlertid erkjendes, at Lantens naturlig døveler ved den endnu manglende Erfaring i Dyrkingen og Behandlingsmaaden af Sukkerroerne og ved den manglende Erfaring i at pleie disse Frugter under deres hele Udvikling, og i Forening dermed møder saa den Tanke, at Beskatningen strax samtidigt med, at Prøven skal foregaa, indtræder med sin fulde Byrde. Alt dette vil lamslaa Foretagelsesaanden, og jeg frygter for, at det for en stor Del vil af-

strække saavel de mindre som de større Jordbrugere fra at gjøre Forsøget. — Det er disse Betragtninger, som jeg vilde tillade mig paa dette Trin af Sagen at fremsætte, for om ikke den høje Regjering saavel som det ærede Thing kunde finde, at man kunde indrømme en passende Lettelse i Beskatningen til Gunst for denne nyfødte Sags videre Fremme. — Naar det paa et andet Sted er sagt, at den omhandlede Produktions Stattemoderation vilde være en Uretfærdighed imod vore Medborgere paa de vestindiske Øer, som dyrke Sukkerroer, saa er det en Tanke, jeg slet ikke kan billige, thi den Art Sukker, hvorom her er Tale, frembringes jo slet ikke i vore Kolonier, og i samme Forhold, som der her i Landet vil blive produceret af denne Slags Sukker, i samme Forhold vil jo Importen af udenlandst Røesukker afstages, saa jeg kan ikke se, at vor egen Produktion vil blive en værende Konkurrent for Kolonialsukrene, end Udlandet hidtil har været. Jeg har tilladt mig at udbede mig det ærede Things Opmærksomhed for disse Bemærkninger, for om det ikke maatte tænkes muligt, at man endnu til 3die Behandling vilde søge at vise nogen Smødefommen til Gunst for denne Sag.

Formanden: Jeg har ikke villet lægge det ærede Medlem nogen Hindring iveness for hans Udtalelser, men de hørte, som det ærede Medlem egentlig selv erkjendte, ikke hjemme ved 2den Behandling, men snarere ved 1ste eller 3die, hvor Sagen i sin Almindelighed ligger for, og det vilde neppe heller være hensigtsmæssigt nu at komme dybere ind derpaa.

Da ikke Flere begjærede Debet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Paragrafer (se Tillæg C. Sp. 185—206) ansaas som vedtagen uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges med 40 Stemmer mod 1.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Onsdag Middag Kl. 12.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Ænfte Behandling af Forslag til Lov om Valgene til Lagthinget.

(3die Behandling i Landstinget findes i dettes Tidende Sp. 382; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Nr. 2361; Lovforslaget som vedtaget i det andet Thing i Tillæg C. Sp. 91—96.)